

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. София, 02.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 02.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11846** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.38, ал.7 от Закон за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба от А. П. Д. срещу мълчалив отказ на Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ да се произнесе по подадена от него жалба рег.№ППН-01-757/13.09.2018г. относно незаконосъобразно обработване от [фирма] на личните му данни. Твърди се, че в случая е формиран мълчалив отказ, доколкото КЗЛД не се е произнесла в срока по чл.38, ал.2 ЗЗЛД.

В съд.з. жалбоподателят А. П. Д., р.пр., не се явява. В представени писмени становища поддържа жалбата си. Претендира направените от него по делото съдебни разноски.

Ответникът - Комисия за защита на личните данни чрез процесуалния си представител юриск.Р., в съд.з. и в представени от нея писмени бележки, поддържа становище, че жалбата е неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение

Заинтересована страна [фирма], р.пр., не се представлява в съд.з.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и представените по делото писмени доказателства прие за установено от фактическа страна следното:

С жалба с рег. №ППН-01-757/13.09.2018 г. А. П. Д. е сигнализирал Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с данни за извършени от [фирма] нарушения по

КЗЛД – неправомерно обработване на личните му данни, въпреки, че не е сключвал договор за ползване на вода с [фирма] и не е предоставял личните си данни на дружеството по този повод. Според Д. неговите лични данни: три имена, адрес, ЕГН са събрани от дружеството по неустановен от него начин, при липса на сключен договор между тях. Д. счита, че с подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист за периода от 14.01.2016 г. до 16.05.2018 г. за сума с произход ползвани и неплатени ВиК услуги, дружеството е извършило нарушение на принципите за събиране на лични данни за конкретни цели, съотносимост и за ненадхвърляне на целите, за които се обработват, както и на условията за допустимостта обработването им.

С жалба, подадена на 25.10.2018г., по която е образувано настоящото съдебно производство А. П. Д. е оспорил мълчалив отказ на КЗЛД да се произнесе по жалба с рег. № ППН-01-757 от 13.09.2018 г.

С Решение по Протокол №42 от 07.11.2018г. Комисията е приела за допустима жалбата на А. П. Д. срещу [фирма] и е насрочила открито съдебно заседание с призоваване на страните.

С Писмо с рег.№ППН-01-757#10 от 26.11.2018 г. [фирма] е представило справка по лице от 14.10.2016 г., справка за облога и плащанията на частен абонат, партида абонатен номер № 1276843, касаещи задължения на Д. към дружеството. По делото са представени и съдебно решение №493/06.02.2014г. по гр.д.№7293/2013г. на ВРС, потвърдено с решение по търг.д.№608/2014г. на ВОС, Решение №918/07.03.2017г. по гр.д.№4459/2016г. на ВРС, Определение от 07.07.2017г. по гр.д.№962/2017г. на ВОС, Заповед №3852/29.05.2018г. по ч.гр.д.№8051/2018г. на ВОС, с които се установяват незаплатени суми от А. П. Д. на [фирма] за ползвани ВиК услуги за имот, намиращ се в [населено място],[жк], вх. А, ет. 2, ал. 7, с абонатен номер 1276843, собственост на Д..

От КЗЛД е проведено на 12.12.2018г. открито заседание, на което страните не са се явили и не са изпратили представители.

С Решение №ППН-01-757/2018г. от 07.01.2019г. на Комисията за защита на личните данни е оставена без уважение като неоснователна подадената от А. П. Д. жалба с рег.№ППН-01-754/13.09.2018г. срещу [фирма].

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Относно допустимостта на жалбата, съдът има предвид задължителните указания на ВАС-Пето отделение в Определение №5733/16.04.2019г. по адм.д.№3730/2019г., с което е прието, че е налице формиран мълчалив отказ съгласно дефиницията на чл.58, ал.1 АПК, в приложимата редакция преди изменението с ДВ, бр.77/2018г., и делото е върнато на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по жалбата на А. П. Д. против мълчаливия отказ на КЗЛД да се произнесе по подадена от него жалба с рег.№ППН-01-754 от 13.09.2018г., като съдът съобрази и обстоятелството, че КЗЛД вече се е произнесла и по същество с Решение №ППН-01-7572018г. от 07.01.2019г. По съществува на жалбата, съдът взе предвид следното:

Въпреки, че формирания мълчалив отказ, по същество не съдържа мотиви, съдът приема, че законосъобразността му следва да се прецени заедно с тази на Решение №ППН-01-7572018г. от 07.01.2019г. на КЗЛД, и с оглед изложените в последното мотиви.

В тази връзка съдът намира следното: Решение №ППН-01-757/2018г. от 07.01.2019г. е

постановено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.38 във вр. с чл.10, ал.1 ЗЗЛД. Видно от Протокол №46/12.12.2018г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила решението при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация. Актът е издаден в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и да мотивират неговата отмяна. При проверката си за съответствието му с материалния закон, съдът прие следното:

Не е спорно между страните, а и от събраните в хода на производството доказателства се установява, че [фирма] е администратор на лични данни и като такъв обработва лични данни да жалбоподателя – три имена, ЕГН и адрес, във връзка с предоставяни от него ВиК услуги за имот, намиращ се в [населено място],[жк], вх. А, ет. 2, ал. 7, с абонатен номер 1276843, собственост на жалбоподателя.

Основният спор по делото е дали с оглед липсата на подписан писмен договор между страните, дружеството обработва личните данни на жалбоподателя допустимо. В случая, въпреки, че не е представен писмен договор между страните, по делото са налице доказателства, че жалбоподателят е ползвал услугите на [фирма], като собственик на имот, т.е. той се явява потребител по смисъла на §1, т.2 от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги, което е основание за обработване на личните му данни при условието по чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД, в редакцията му към подаване на жалбата, съответно чл. 6. § 1, б."е" от ОРЗД – за реализиране на права на администратора по възникнало и съществуващо правоотношение между страните в контекста на предоставяни и ползвани ВиК услуги по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. Също така, с влезли в сила съдебни решения е установено и парично задължение на жалбоподателя към [фирма], което отново обуславя наличие на условието по чл. 4, ал.1, т. 7 от ЗЗЛД, съответно чл. 6, § 1, б."е" от ОРЗД, а именно обработването е необходимо за реализирането на законни интереси на търговското дружество – да събере, включително принудително, дължимите му от жалбоподателя суми. В тази връзка, съдът споделя извода на КЗЛД, че с липсата на договор между жалбоподателя и ВиК оператора от една страна и от друга с факта, че данните не били предоставени от Д. на оператора, обуславя липсата на предпоставка за обработване по чл. 4, ал.1, т. 1 от ЗЗЛД, в редакцията към подаване на жалбата, съответно чл. 6, § 1, б."а" от ОРЗД, не е основание да се приеме, че е извършено нарушение на чл. 4 от ЗЗЛД или чл. 6 от ОРЗД, тъй като са налице други алтернативно предвидени условия за допустимост на обработването. Разпоредбата както на чл. 4 от ЗЗЛД, така и чл. 6 от ОРЗД изисква наличието на поне едно от алтернативно посочените в тях условия, каквито съдът приема, че са налице с оглед изложените по-горе съображения. С оглед горното съдът намира, че ще следва да отхвърли жалбата на А. Д. срещу отказ – мълчалив и последвал изричен на КЗЛД по жалба рег.№ППН-01-754/13.09.2018г.

На основание чл.143, ал.3 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК във вр. с чл.37 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени поискани от него разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София

– град, II отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. П. Д., срещу мълчалив отказ на Комисия за защита на личните данни по подадена от него жалба рег.№ППН-01-757/13.09.2018г. и последвало Решение №ППН-01-757/2018г. от 07.01.2019г. на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА А. П. Д., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Комисията за защита на личните данни съдебни разноси в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: